

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

210. Quid sit Assassinus, & qualiter committentis assassinium exinde beneficia vacant; & qualiter in ordine ad hunc effectum vacationis justificandum assassinium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

inde id negantem; quia in citato textu non dicitur ipso jure amittant; sed simpliciter amittant; quod verbum non importat sententiam ipso jure latam, sed iudicis sententiâ ferendam. Verum, ut patet, textus loquitur de utroque tam beneficio verè ecclesiastico, quam de temporali officio & feudo; Castrop. loc. cit. Garc. n. 57. citans Rebuf. in pr. de mod. amitt. benef. n. 45. Tolet. Gregor. Gabr. & c. Neque dicitur in citato textu simpliciter amittant, sed prorsus amittant: quod quia æquivaler omni modo, seu factis amittant. Castrop. citans Tiraq. in l. si unquam. c. de revocand. donat. n. 71. Sanch. de matrim. l. 3. d. 35. n. 8. Garc. n. 58. citans Abb. in cit. c. n. 7. gl. in c. final. de prescrip. in 6. v. ipso jure. Felin. in c. Rodolphus. de rescrip. n. 34. & alios. In simili de dictione penitus, de quo vide Garc. p. 8. c. 1. n. 5. Quarto: occidentes, vulnerantes, vel quoquo modo offendentes, in Curia Rom. litigantes, eorumque iudices, advocatos, Procuratores, Notarios, ipso jure amittunt sua beneficia, juxta Constitut. Alex. VI. quæ est II. & incipit; In eminentes; quam latè explicat Fundeus decis. 102. & seq. l. 1. Castrop. cit. n. 5. Gonz. gloss. 15. n. 100. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 14. n. 60. citans Mandos. consil. 60. & 6. Vivian. Chok. & c.

3. Respondeo ad secundum; de cetero præscindendo à percussione dictarum jam personarum, percussio simplex aliorum, vel etiam vulneratio cum effusione sanguinis, vel mutilatio non causat hanc privationem beneficiorum ipso jure. Et licet percussio clerici ipso facto inducat excommunicationem, de hoc loquendum, sicut de aliis excommunicationibus. De his tamen expressè ait Garc. cit. c. 10. n. 178. percutientes clericum, & sic sacrilegium committentes, non sunt privati ipso jure, imò nec regulariter privandi beneficiis, sed incurrunt excommunicationem. Licet etiam mutilatio membri, seu vulneratio, ex qua mors sequatur, inducat irregularitatem, de hac pariter loquendum, sicut paulò autè, de irregularitate ex homicidio aut alia. Ita colligere licet ex Tond. p. 1. c. 97. n. 25.

Quæstio 210. Quid sit assassinus, & qualiter committentis assassinium exinde vacent beneficia, & qualiter in ordine ad hunc effectum vacationis justificandum assassinium?

1. Respondeo ad primum: assassinos dici constituentes & conductos pretio ad effundendum sanguinem, seu occidendum christianum, Azor. p. 2. l. 7. c. 17. q. 1. 5. octavum. Lott. l. 3. q. 31. n. 34. qui etiam ibidem crimen illud numerat inter ea, quæ ob atrocitatem sui, ob specialem oppositionem, quam habent cum naturâ humanâ, vocantur recessus, seu apostata à natura. Porrò de essentia assassinii esse, ut fiat interveniente pecuniâ, aut alio promisso, quod esset loco pecuniæ, ait Tond. p. 1. c. 27. n. 8. ex Farinac. de homicidio. q. 123. n. 19. & seq. & n. 41. & 153. sic Paris. l. 14. q. 7. n. 33. & 34. citatis pluribus dicit, assassinium committi, non solum datâ pecuniâ, sed etiam solâ promissione. Idem habet eod. l. 7. 10. n. 42.

2. Respondeo ad secundum: assassinium inducit privationem seu vacationem omnium beneficiorum ipso jure tam respectu conducentis quam conducti, uti & respectu omnium, qui assassinum receperint, defenderint, occultarint, ita ut liberè ea beneficia conferri possint ab iis, ad quos spectat col-

latio, ita expressè c. 1. de homicidio. in 6. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 14. n. 27. citans plures. Azor. loc. cit. Lott. loc. cit. n. 35. Tond. loc. cit. n. 4. Garc. cit. c. 10. n. 54. Gonz. gl. 15. n. 76. Castrop. loc. cit. n. 4. Procedit itque id ipsum, licet reipsâ effectus seu mors secuta non fuerit, Azor. Castrop. loc. cit. Tond. p. 1. c. 97. n. 33. addens id præcipuè verum, ubi ad actum proximum devenit fuerit, ac citans Carol. de Grassis. de effectibus cleric. effectus. l. n. 700. Farin. de homicidio. q. 122. n. 104. & seq. Lott. loc. cit. n. 38. dicens, id esse ob atrocitatem illius singulari, unde proximum sit criminis læsæ majestatis (quod est Apostasia à principe per offensam ejus majestatis) ac proinde in eo ac in crimine læsæ majestatis aquè puniri affectum quam effectum. Quòd ad receptores verò assassini, ut hincurrant dictam penam, requiri in receptione delum & malam intentionem, tradit Tond. cit. q. 27. n. 7. ex Farinac. de consistor. q. 133. n. 55.

3. Respondeo ad tertium: ad probandum assassinium non exigi testes citatâ parte, ubi ageretur ad effectum privationis beneficii, etiam cessante periculo moræ (super quo periculo videtur fundata dispositio illa cit. c. 1. de homicidio. in deferendo probabilibus argumentis, ut explicat Rota apud Crescent. decis. 2. n. 7. de testibus Lott. loc. cit. n. 40.) tenet Farinac. in pr. crimin. q. 72. n. 122. cum pluribus ab eo congestis, ut refert Lott. loc. cit. n. 39. quam sententiam, et si idem Lott. dicat ibidem minime recipiendam; præcipuè ubi de hoc ageretur ad effectum privationis. Subjungit tamen n. 41. verum esse, quòd ob immanitatem criminis sufficienter probabilia argumenta, ut loquitur textus cit. c. 1. citat pro hoc Gemin. ibidem. n. 10. Archid. n. 2. Franch. n. 15. Decian. in tr. crim. p. 2. l. 9. c. 30. n. 22. Impetranti verò ex hoc capite duo necessario præstanda; Primum: justificanda formalitas assassinii, nimirum ex simultanea conventionè de occidendo hominem christianum pro pecunia datâ vel promissâ, nihil tale ab ipso occisore metuentem. Lott. n. 42. ex Farinac. cons. 10. n. 1. Alterum, ut dum constituitur, seu fit probatio per argumenta, hæc debeant esse probabilia, ut ait textus, id est, talia, ex quibus oritur judicium indubitatum, Lott. n. 43. citans Farinac. in pr. q. 87. n. 43. & 48. Nullatenus verò suffragatur tali impetrationi sententia declaratoria commissi assassinii per alium, quam per iudicem Ecclesiasticum lata; cum certum sit, sententiam super hoc scelus latam à iudice laico contra clericum nullam esse ex defectu jurisdictionis. Lott. n. 44. & 45. citans Farinac. q. 8. n. 83. & Cardinal. Albanum, consil. 13. Unde etiam, dum hoc crimen impingitur fratribus, militibus, religiosis, donatis, serventibus, servitoribus aut presbyteris secularibus in eorum Ecclesiis serventibus Religionis Hierosolymitanæ, ejus cognitionem spectare ad iudices Ecclesiasticos, nimirum ad Superiores illius Religionis adjuncto Episcopo privative ad quosunque alios, sancitum esse à Clem. VIII. in consistor. ejus 37. sub dato 18. Decemb. 1595. testatur Lott. n. 47.

Quæstio 211. An, & qualiter inducatur privatio beneficii per procratationem abortus?

Respondeo: præterquam, quòd scelestissimi hi à natura Apostatantes (ut eos vocat Lott. cit. q. 31. n. 52.) teneantur l. cornelia. de sicariis, utpote veri homicidæ, dum foetus animatus est, & ex dispositione juris civilis penâ capitali plectantur, l. Ci-